

[H. C. Hansen.]

Jeg tror også, det er tilstrækkelig værdifuldt, at finansministeren for sit vedkommende har fundet denne disposition urigtig. Jeg har endnu et par bemærkninger til den højtærede finansminister. Jeg forstår, at det skøn, der foreligger for os med hensyn til valutaudviklingen, ikke forudser nogen ændring i de bundne listers omfang. Hvis man havde forudset noget sådant, ville regeringen uvægerligt have gjort særbemærkninger herom. Smørret er ikke indregnet. Her ligger et problem, vi må se nærmere på i udvalget.

Jeg noterer disse oplysninger. Jeg noterer også de oplysninger, som den højtærede finansminister gav om sin stilling til statens likviditetsproblem. Den højtærede finansminister sagde, at landets samlede likviditet må være afgørende — jeg tror, jeg citerer rigtigt. Jeg takker den højtærede finansminister for denne udtalelse, jeg takker regeringen for, at den gennem sin finansminister siger dette. Det er det, jeg og min efterfølger har sagt i denne sal, hver eneste gang statens likviditetsproblem er blevet diskuteret, og hver gang det ærede medlem hr. Himmelstrup og andre er stået op og har leget morsomme på et afgrænset felt af hele likviditetsområdet. Jeg takker den højtærede finansminister for, at dette saglige standpunkt er kommet til udtryk. Jeg er selvfølgelig enig med den højtærede finansminister i, at spørgsmålet om lånoptagning ikke kan være et principielt problem i den ene eller den anden situation; netop samfundets samlede likviditet må være afgørende for den politik, der må føres. Det er det standpunkt, jeg og min efterfølger har taget i tidligere debatter. Jeg takker for, at dette standpunkt er taget af den højtærede finansminister. Konklusionen er klar — det siger jeg også til det ærede medlem hr. Himmelstrup, hvis interesse særlig har været samlet herom: i den udstrækning, man ikke er i stand til at finansiere statens udgifter på anden vis, må man selvfølgelig betjene sig af folio-kontoen, fordi det er det eneste, der er i overensstemmelse med sund fornuft, og det er det, den er der. Dette standpunkt tager nu den nye finansminister, og det tør jeg nok have lov at sige stiller megen tidligere rummel på dette punkt i den rette belysning.

Jeg har endnu et par enkelte bemærkninger til andet, der er fremført; det skal blive kort. Jeg misunder ikke den højtærede finansminister, at først den ene af

hans partifæller og så den anden af hans partifæller rykker frem og tager afstand. Det kan endda være, at der sidder forskelligt tavs opposition, som endnu ikke har fået mæle... (Finansministeren [Thorkil Kristensen]: Måske også i socialdemokratiet!). Det er ikke udelukket, men jeg foretrækker nu i afgørende situationer at have en smule fodslag; det erkender jeg. Det giver sådan større handlekraft. (Statsministeren [Erik Eriksen]: Det har vi set i de sidste måneder!). Ja, men det gør det, og det tror jeg, at den højtærede statsminister efterhånden vil opdage. Hvis han får alt for mange til at træde ud af rækkerne på den ene eller den anden måde, i ministeriet eller udenfor ministeriet, bliver det en underlig sjosket gang, som ikke bliver det, den skal være. Det tror jeg nok statsministeren efterhånden vil opdage.

Jeg skal ikke gøre nogen bemærkninger til det ærede medlem hr. Edvard Sørensen. Derimod må jeg måske gøre et par bemærkninger til det ærede medlem hr. Hans Pinstrup. Det ærede medlem sagde til mig: der er intet grundlag for angreb på landbruget. Jeg protesterer imod dette ordvalg, jeg har ikke angrebet landbruget. Det er mig heller ikke klart — jeg har i hvert fald ikke opfattet det sådan —, at der fra anden side her i dag er ført angreb på landbruget frem. Det er ikke rigtigt.

Det ærede medlem hr. Hans Pinstrup fører en tale, som om hovedstadsbladene og københavnernes nu kommer og begynder at overfalde landbruget. Det er ikke rigtigt. Nej, det, der er sagt, er, at når byrdefordelingen skal være rimelig, må også landbruget tage sin forholdsmæssige andel. Jeg burde ikke have taget forpagter Rønholt til indtægt, siger det ærede medlem hr. Hans Pinstrup. Nej, man kan altid diskutere sådan noget. Vil det ærede medlem hr. Hans Pinstrup finde det urigtigt, at en fremtrædende landmand, hvis udtalelser er så klare og bestemte, som disse er, og hvis indlæg placeres af „Berlingske Tidende“ på en sådan måde, at man faktisk kan få en fornemmelse af, at bladet til en vis grad er enig med manden — vil det ærede medlem finde det mærkeligt, om dette indlæg bringes frem til debat i en sådan situation?

Jeg vil slet ikke gå ind i diskussion med det ærede medlem om, hvad landbruget betaler på forskellige måder. Det ærede medlem ved lige så godt som jeg, at ligningen på landet er mangelfuld — jeg beklager meget, hvis det ærede med-